

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24299-12-19

לפני כבוד השופט יובל גזית
התובע

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אסף אודיז

נגד

הנתבעות

1. עיריית ראשון לציון
3. אילון חברה לביטוח
ע"י עו"ד בלה פישמן

פסק דין

1. התביעה הוגשה בגין נזקי גוף שנגרמו לתובע, לטענתו, כתוצאה משימוש במתקן כושר שבפארק ברח' הציונות בראשון לציון.
2. התאונה הנטענת התרחשה ביום 9.12.97 בשעה 22:00 לערך. בזמן התאונה, התובע יליד 2003, היה בן 14 שנים ועתה הוא בן כ- 18 שנים.
3. התביעה הוגשה כנגד הנתבעת 1 כאחראית על השטח המוניציפאלי בו אירעה התאונה והנתבעת 2 מבטחתה. כמו כן הנתבעת 3 מכוח דרישת ביטוח תלמידים.
4. התובעים והנתבעת 3 התפשרו וניתן להסכם הפשרה תוקף של פסק דין (14.9.21).
5. פסק דין זה מתייחס לתביעה כנגד הנתבעות 1 ו- 2.
6. הצדדים הסכימו לעניין שיעור הנכות הרפואית 6.5% באשר לאצבע 5 (זרת) של יד שמאל, אך חלוקים הן לעניין החבות והן לעניין גובה הנזק.
7. המתקן בו עשה התובע שימוש בעת התאונה, לטענתו, הינו מסוג "אייר ווקר".
8. המתקן היה מצוי כאמור לעיל בשטח המוניציפאלי של הנתבעת 1 אשר בוטחה ע"י הנתבעת 2.
9. הנתבעת 1 שלחה הודעה לצד שלישי, גיל תייר אספקת חול ואחזקת גנים בע"מ, אך ההודעה נמחקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24299-12-19

10. החבות :

בזמן התאונה שהה התובע בגינת המשחקים יחד עם שלושה מחבריו. לאחר הפגיעה הזעיק את אחיו אשר פינה אותו לקבלת טיפול ב"ביקור רופא" ברחוב יגאל אלון בתל-אביב. התובע בחר שלא להעיד את חבריו או את אחיו. עם זאת, לטענתו האח לא נכח בזמן התאונה והחברים היו עסוקים במתקנים אחרים ולא ראו את התאונה. אני נותן אמון בגרסה זו.

11. המתקן מושא התביעה הינו מתקן שבו שתי רגליות הנעות מעלה ומטה ומאפשרות ביצוע תרגילי כושר. המשתמש עומד על הרגליות, מחזיק במוט בחלק העליון ומניע את רגליו קדימה ואחורה.

12. התובע צירף צילומים של המתקן אשר צולמו מספר חודשים לאחר מהתאונה. אף על פי כן, ניתן להתרשם כי עסקינן באותו מתקן בו אירעה התאונה או מתקן מסוגו.

13. התובע הגיש חוות דעת מומחה מטעמו, ד"ר ביקלס, המתייחסת למתקן דנא. הממונה קבע (בפרק הסיכום :

"היה על היצרן להימנע מלספק מתקן שאיננו תקני. היה העירייה ו/או מי ממנהליה או ממונה בטיחות שלה, לבחון את המתקן ולאסור השימוש בו כל עוד לפחות אין במתקן מעצורים המונעים את תנועת מוט הדוושה עד כי הוא מתנגש באזן היד. היה על אחראי התחזוקה של המתקן המעורב לתחזקו באופן ראוי ונכון. כך התאונה הנדונה הייתה נמנעת."

14. מתמונות מספר 3 ו-4 לחווה"ד (עמודים 59 ו-60 לראיות התובע) עולה בבירור כי אין מגבלה טכנית המונעת מגע בין מוט הרגלית לבין מוט ידית האחיזה.

15. המשמעות הינה שתאונה כפי שמתאר התובע אפשרית.

16. התובע העיד כי עשה שימוש רגיל במתקן ואח"כ העיד על עוצמות שונות של שימוש אך אני נותן אמון בגרסתו הבסיסית לפיה עשה שימוש במתקן, גם אם בעצימות גבוהה, רגלו נשמטה מן הרגלית ומוט הרגלית המשיך בתנופה ופגע במוט האחיזה ובאצבעו ואפרט.

17. ראשית, כפי שציינתי מנגנון הפגיעה אפשרי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24299-12-19

שנית, בהתחשב בנתוני המכשיר שומה היה על הנתבעת או מי מטעמה להתקין מעצור שימנע את מפגש המוטות.
מדובר בפעולה פשוטה וזולה.
לחילופין היה עליה לפקח ולדרוש כי יותקן מעצור כגון דא.

18. לא זו אף זו, הנתבעת כבעלת המקרקעין, צריכה להביא בחשבון כי יעשה שימוש במתקן בצורות שונות ועל ידי משתמשים בעלי מאפיינים שונים – צעירים ומבוגרים חזקים וחלשים, גבוהים ונמוכים, המפעילים כמות כח שונה.
ניתן היה לצפות מראש כי יעשה שימוש עצים במתקן ועל ידי קטינים.

19. התובע הציג בדיון והגיש לאחר מכן סרטון קצר המדגים את פעולת המוטות של הרגלית. אמנם לא בדיוק אך בדחיפה קלה נראית המוטות נעה במהירות ופוגעת במוט האחיזה עליו אמורות להיות מונחות כפות הידיים.

20. לפיכך, סבורני כי אין ספק שהמכשיר אינו בטיחותי ומהווה מפגע וניתן היה לצפות את מנגנון התאונה ולמנוע אותה.

21. לכן, אני מוצא שהנתבעת התרשלה ויש לייחס לה אחריות לתאונה.

22. הנכות הרפואית:

- א. מומחה מטעם התובע, ד"ר אבידב ליברמן, קבע כי קיים עיוות של זרת שמאל בהיצרות ניכרת רוחבית בגובה מפרק dip וקיים עיוות של הציפורן.
המומחה קבע נכות בשיעור של 8% לפי תקנה 43(4) ב. לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) תשט"ז-1956.
- ב. המומחה הרפואי מטעם הנתבעת ד"ר ביאליק קבע נכות בשיעור של 5% בגין קשיון נוח של הזרת לפי תקנה 44(4) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה) תשט"ז-1956.
- ג. בית המשפט מינה מומחה רפואי מטעמו אך המינוי התייתר נוכח הסכמות הצדדים על נכות רפואית בשיעור של 6.5% וזו הנכות המחייבת.

23. הנכות התפקודית

המונח "נכות תפקודית" מבטא הגבלה או הפרעה בתפקודו של אדם שנפגע גופנית. הגבלה זו נכון שתהא זהה או שונה מן הנכות הרפואית, כאשר הכוונה היא למידת ההשפעה של הנכות על התפקוד בכלל. אחוזי הנכות אינם מהווים בהכרח ראייה לאובדן מקביל של הכושר לתפקוד יום-יומי, לרבות הכושר לבצע עבודה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24299-12-19

קביעת שיעור הנכות התפקודית אינה מהווה סוף פסוק באשר לשיעור הפגיעה בכושר השתכרותו של הנפגע המסוים. ייתכן שגריעת כושר ההשתכרות עולה או פוחתת משיעור הנכות התפקודית.

בע"א 646/77 יהודה לוי נ' אברהם עמיאל ושני אח' לב (3) 589, (12.10.78) נפסק:
"הלכה פסוקה היא שאחוזי נכות רפואיים אינם מצביעים בהכרח על אובדן מקביל של הכושר לבצע עבודה. הכל תלוי בטיב עבודתו והתעסקותו של המערער ובטיב הפגיעה בבריאותו"

בע"א 586/84 גדעון מקלף נ' שרה זילברברג מג (1) 137 (16.3.89) נפסק:
"אין צורך לחזור ולהדגיש כי לא בהכרח יש תיאום בין שנים אלה, והכל תלוי במהות הפגיעה. עיסוקו של הנפגע, יכולת אדפטציה שלו, כושר שיקום, תנאי שוק בעבודה וכדומה גורמים שאין צורך לעמוד עליהם כאן."

24. האצבע הפגועה הינה ביד הלא דומיננטית.
 התובע היה תלמיד בזמן התאונה וחזר ללימודים כמה ימים לאחריה.
 התובע עסק בספורט של קרב מגע וגם למד לנגן על גיטרה אך לא העיד את המאמנים/מדריכים על קשיים מהם סבל כתוצאה מן התאונה.
 לטענת התובע בתצהירו הוא עדיין מוגבל במוטוריקה גסה ועדינה.

25. התובע כאמור לא העיד עדים באשר למוגבלותו.
 עסקין בנכות בשיעור נמוך.
 בהתחשב באמור לעיל אני מעמיד את הנכות התפקודית על 5%.

הנזק:

26. לא נתבעו הפסדי שכר לעבר.
הפסדי שכר לעתיד:

פירוט הנזק של הפסד כושר השתכרות לעתיד מעמיד קשיים רבים בפני ביהמ"ש הנדרש לקובעו. המדובר בדרך כלל בהפסד אשר יש בו לקובעו למשך תקופה ארוכה בעתיד. לעיתים לתקופה של עשרות שנים. כאשר הנסתר רב על הנגלה. (ע"א 3049/93 סימאלי גירוג'סיאן נ' סייף רמזי ואח' פ"ד נב(3) 792, 800-801 (8.6.95).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24299-12-19

עוד אציין כי בעיקרון הנחת העבודה לגבי קטינים ואנשים צעירים בראשית דרכם המקצועית, יש לחשב את אובדן כושר השתכרותם על בסיס ההנחה שאלמלא התאונה היו משתכרים כשיעור השכר הממוצע במשק.

כך נקבע, למשל, בע"א 327/81 ברמ"ל נ' חפוז פד"י לח (3) 580 25.9.84 : "אכן, חישוב אבדן כושר השתכרות בעתיד הוא לעתים, ובמידה רבה, מבוסס על השערות או על נתונים סטטיסטיים לא וודאיים. בעיקר נכון הדבר לגבי צעירים שדרכם בחיים טרם נסללה ואין לדעת עתידם ודרכי התפתחותם. בגלל אותה אי וודאות וחוסר אפשרות לנחש פני העתיד לגבי צעיר, יש שבמקרים מתאימים משמש השכר הממוצע במשק כנקודת מוצא".

וכן בע"א 5118/90 אילנה בשה נ' מדינת ישראל 4.8.93, [פורסם בנבו] נקבע נחרצות, מפי כב' השופט דורנר, כי "אכן, באותם מקרים בהם אין לבית-המשפט נתונים לקביעת כושר השתכרותו של קטין, וכשאינן נימוקים לסטייה מן הכלל, ישמש השכר הממוצע במשק כמודד ראוי לקביעת כושר ההשתכרות". (ראה גם הלכת רים אבו חנא ע"א 10064/02 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' רים אבו חנא פד"י ס [3], 13, 61 27.9.05).

לא מצאתי לחרוג מן החזקה בדבר שכר ממוצע במשק לקטינים. לפיכך יחושב ההפסד לפי מקדם היוון מגיל 21 עד גיל 67, כשכר ממוצע במשק ו- 70% מהחישוב האקטוארי (ראה רע"א 7798/18 פלונית נ' עדי שושנה (פורסם ביום 22.11.18)) = 123,085 ₪.

27. **בגין הפסד פנסיוני** : אין גם ספק כי כתוצאה מהפסדי השכר שנגרמו לתובע, ייגרמו לו גם הפסדים בעתיד של זכויות סוציאליות בגין אותם כספים שהמעביד יימנע מלהפריש עבורו באופן התואם לירידה בכושר השתכרותו.

לאור האמור לעיל מצאתי לנכון להעריך את נזקי התובע **בגין הפסדי פנסיה** לעתיד בסך של 12.5% מהפסדי השכר ראה ת"א (חיפה) 16951-04-10, ע.מ.מ. נ' ע.מ.מ. (פורסם בנבו 31.12.13) ובסך כולל של 15,385 ₪.

28. **הוצאות נסיעה והוצאות רפואיות** –

לעניין העבר עסקינן בנזק מיוחד שיש להוכיחו. וראה ע"א 525/74 אטבסטוס וכימיקלים חברה בע"מ נ' פז גז חברה לשיווק בע"מ פד"י ל (3) 281 10/06/76 שם נקבע:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24299-12-19

"נזק מיוחד חייב להיטען במפורש ובמפורט. הוא טעון הוכחה מדויקת ואסור לו לשופט להעריכו לפי אומדנו. תובע הטוען כי נגרם לו נזק מיוחד חייב להוכיח לא רק שאכן נגרם לו נזק אלא גם את היקפו או שיעורו."
וכן "אם יכול התובע לקבל טיפול רפואי ללא תמורה עליו לקבלו ולא לגולל על המזיק הוצאות שאינן נחוצות" (ע"א 5296/96) (הסנה חברה לביטוח בע"מ נ' אבינועם כהן ואח' פורסם בנבו 05/02/95).

וכן בע"א 5557/95 סהר נ' אלחדד פ"ד נא (2) 724 30.4.97 נקבע כי "אין לפצות תובע אשר הוא זכאי כחבר קופת חולים לקבלם חינוס במסגרת סל הבריאות לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי התשנ"ד (1994)".

יחד עם זאת עדיין שוכנעתי כי לאור הפגיעה ומהות הטיפולים להם נזקק התובע סביר כי התובע נשא דמי השתתפות לטיפולים רפואיים מסוימים מעבר לקבלות שהוצגו, וכי נזקק להוצאות נסיעה לטיפולים אלה. מצאתי כי יהיה זה נכון לפסוק לתובע בפריט זה על דרך של אומדנה פיצוי בסך 4000 ₪.

29. בגין עזרת הזולת:

"הפיצויים בשל עזרה לא יפסקו בכל מקרה של הגבלה בתפקידו הגופני של הנתבע, והדבר יהיה תלוי בראיות שיובאו לפני ביהמ"ש, והעזרה תלויה ביכולתו התפקודית של הנפגע, והדבר ייקבע בכל מקרה לגופו". (קציר פיצויים בשל נזקי גוף עמ' 792).

במקרה דנן מדובר בנכות רפואית נמוכה. נכות זו הינה כאמור בעלת משמעות נמוכה מבחינה תפקודית התובע שהיה קטין בעת התאונה והתגורר בבית הוריו נעזר בבני משפחתו.

עזרה כזו היא עזרה מוכרת ע"י הדין בתור ברת פיצוי, אפילו לא הוציא בגין הניזוק הוצאות, ואפילו הקרוב המסייע לו לא נפגע בהכנסתו שלו כתוצאה מהושטת הסיוע.
(ר' קציר בספרו בעמ' 820, ע"א 5774/95 שכטר נ' כץ (פורסם בנבו 19.11.97), הנזכר שם בעמ' 829).

ההלכה היא כי המזיק אינו זכאי ליהנות מן העובדה שנפגע נעזר בבני משפחתו העושים מלאכתם ללא שכר (ע"א 1164/02 קרנית נ' בן חיון (פורסם בנבו) 4.8.05, ע"א 8380/03 קרנית נ' עבדאלולי (פורסם בנבו 8.12.05).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24299-12-19

לפיכך אני פוסק בראש נזק זה לעבר ולעתיד סך של 10,000 ₪.

30. בגין **כאב וסבל** ובהתחשב בגילו של התובע ובנכותו אפסוק סך של 48,000 ₪.

31. סיכום ראשי הנזק:

הפסד השתכרות לעתיד – 123,085 ₪.

פנסיה – 15,385 ₪.

הוצאות נסיעה ורפואיות 4,000 ₪.

עזרת צד ג' 10,000 ₪.

כאב וסבל 48,000 ₪.

סה"כ 200,470 ₪.

32. אין ספק כי קיים קשר סיבתי בין הרשלנות לבין הפגיעה והנזק שנגרם.

33. לפיכך, אני מחייב את הנתבעות לשלם לתובע את הסך של **200,000 ₪**.

כמו כן, תישא הנתבעת באגרת בית המשפט, בשכ"ט המומחה הרפואי מטעמו ובשכ"ט המומחה בתחום הבטיחות מטעמו.

בנוסף, תישא הנתבעת בשכ"ט ב"כ התובע בסכום כולל של 46,800 ₪.

התשלום ישולם בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין.

ניתן להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 60 ימים מיום קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 24299-12-19

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ג, 27 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

יובל גזית, שופט